

2. Vyššie uvedená zmluvná podmienka je v súlade s požiadavkou uvedenou v rozsudku Andriuc a i., C-186/16, podľa ktorej spotrebiteľ musí byť schopný posúdiť aj potenciálne významné ekonomické dôsledky prevzatia kurzového rizika pre jeho finančné záväzky, s ohľadom na skutočnosť, že dokument s názvom [„Informácia o všeobecných rizikách financovania v cudzej mene“], ktorý spotrebiteľ podpísal v čase uzavretia zmluvy, rovnakým spôsobom odkazuje na výhody a nevýhody pohybov výmenného kurzu, poukazujúc na to – ako informovala aj Maďarská banková federácia –, že existuje typová tendencia stability kurzu a že z dlhodobého hľadiska sa výhody a nevýhody kompenzujú?
3. Vyššie uvedená zmluvná podmienka je v súlade s požiadavkou uvedenou v rozsudku Andriuc a i., C-186/16, podľa ktorej spotrebiteľ musí byť schopný posúdiť aj potenciálne významné ekonomické dôsledky prevzatia kurzového rizika pre jeho finančné záväzky, ak ani v zmluve a ani v informačnom dokumente podpísanom v čase uzatvorenia zmluvy sa výslovne alebo implicitne neuvádza, že zvýšenie mesačných splátok úveru môže byť značné alebo môže v skutočnosti dosiahnuť ľubovoľnú výšku?
4. S ohľadom na výklad článku 4 ods. 2 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podaný v rozsudku Andriuc a i., C-186/16 možno považovať za jasnú a zrozumiteľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa kurzového rizika, ak sa v nej výslovne neuvádza, že práve spotrebiteľ výlučne a v plnej miere znáša riziko výmenného kurzu, pokiaľ zo zmluvných podmienok výslovne nevyplýva, že zvýšenie mesačných splátok úveru môže byť značné alebo môže v skutočnosti dosiahnuť ľubovoľnú výšku?
5. Vyhlásenie spotrebiteľa v tomto zmysle, ktoré je sformulované všeobecne a je obsiahnuté v štandardnej zmluvnej podmienke, samo osebe postačuje na určenie, že informácia o riziku výmenného kurzu je v súlade s požiadavkou uvedenou v rozsudku Andriuc a i., C-186/16, podľa ktorej informácia má priemernému spotrebiteľovi umožniť posúdiť aj potenciálne významné ekonomické dôsledky prenosu kurzového rizika pre jeho finančné záväzky, pokiaľ ani žiadne ustanovenie zmluvy a ani informačný [dokument] nepodporujú takýto záver?
6. Je možné sa vzhľadom na znenie rozsudku Andriuc a i., C-186/16 domnievať, že výklad uskutočnený Kúria (Najvyšší súd), podľa ktorého „skutočnosť, že žalovaná strana poskytla informácie o riziku výmenného kurzu, sama osebe znamená, že žalobkyňa mala reálne počítať s daným rizikom“, je v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

(²) Rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal judiciaire d'Auch (Francúzsko)
9. decembra 2020 – EP/Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques**

(Vec C-673/20)

(2021/C 98/06)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

tribunal judiciaire d'Auch

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: EP

Žalovaní: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Ďalší účastník konania: Marie de Thoux

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 50 Zmluvy o Európskej únii a dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva z Európskej únie vykladať tak, že rušia európske občianstvo britských štátnych príslušníkov, ktorí pred koncom prechodného obdobia vykonávali svoje právo na voľný pohyb a slobodu usadiť sa na území iného členského štátu, najmä tých, ktorí bývajú na území iného členského štátu už viac ako pätnásť rokov a vzťahuje sa na nich britský zákon nazývaný „15 year rule“, čo ich tak zbavuje akéhokoľvek volebného práva?
2. V prípade kladnej odpovede, treba na spojenie článkov 2, 3, 10, 12 a 127 dohody o vystúpení, bodu 6 jej preambuly a článkov 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, hľadiť tak, že povoľuje týmto britským štátnym príslušníkom, aby si zachovali bez výnimky právo na európske občianstvo, ktoré mali pred vystúpením ich krajiny z Európskej únie?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku, nie je dohoda o vystúpení čiastočne neplatná v rozsahu, v akom porušuje zásady tvoriace identitu Európskej únie, a najmä články 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj články 39 a [40] Charty základných práv Európskej únie, a nerešpektuje zásadu proporcionality, pretože neobsahuje ustanovenie, ktoré by im umožňovalo zachovať si tieto práva bez výnimky?
4. V každom prípade nie je článok 127 ods. 1 písm. b) dohody o vystúpení čiastočne neplatný v rozsahu, v akom porušuje články 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ale aj články 39 a 40 Charty základných práv Európskej únie, pretože zbavuje občanov Únie, ktorí vykonávali svoje právo na voľný pohyb a slobodu usadiť sa v Spojenom kráľovstve, práva voliť a byť volený vo voľbách do orgánov samosprávy obcí v tejto krajine, a v prípade, že Všeobecný súd a Súdny dvor zdieľajú ten istý výklad týchto článkov ako francúzska Štátna rada, vzťahuje sa toto porušenie na štátnych príslušníkov Spojeného kráľovstva, ktorí vykonávali svoje právo na voľný pohyb a svoju slobodu usadiť sa na území iného členského štátu už viac ako 15 rokov a na ktorých sa vzťahuje britský zákon nazývaný „15 year rule“, čo ich takto zbavuje akéhokoľvek volebného práva?

Odvolaie podané 11. decembra 2020: Colin Brown proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-18/19, Brown/Komisia

(Vec C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaie: Colin Brown (v zastúpení: I. Van Damme, advocaat)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok o ponechaní napadnutého rozhodnutia ⁽¹⁾,
- na základe celého spisu, ktorý má k dispozícii, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť, a nariadil, aby nárok odvolateľa na príspevok na expatriáciu a na náhradu cestovných výdavkov bol obnovený s účinnosťou od 1. decembra 2017 a aby príspevky, ktoré neboli vyplatené v období od 1. decembra 2017 a dňom obnovenia nároku odvolateľa, mu boli vyplatené s úrokmi, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a konania na Všeobecnom súde.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod je založený na skutočnosti, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII služobného poriadku v súvislosti s povolením alebo požiadavkou odňatia nároku úradníka na príspevok na expatriáciu z dôvodu nadobudnutia štátneho občianstva štátu, na ktorého území sa nachádza miesto výkonu práce, pokiaľ nedošlo k zmene miesta výkonu práce úradníka.